

سند زبان برنامه نویسی

Moola

۱. مقدمه

زبان Moola (Mini Object-Oriented Language) یک زبان شی گرا مشابه زبان Java است و برخی از ویژگی های زبان های شی گرا نظیر ارث بری را داراست.

در این زبان، کد برنامه درون یک فایل با پسوند .mla قرار دارد. این فایل شامل یک یا چند کلاس است و هر کلاس شامل تعدادی فیلد و متد است.

۲. ساختار کلی

یک برنامه به زبان Moola از قسمت های زیر تشکیل شده است:

● تعریف کلاس :

○ تعریف فیلد

○ تعریف متد

یک نمونه از کد در این زبان به صورت زیر است (منظور از entry class کلاسی است که باید حتما یک متد main داشته باشد که public است و اجرای یک برنامه در این زبان از متد main این کلاس آغاز میشود ، در ادامه راجع به این کلاس بیشتر توضیح داده خواهد شد.)

```
entry class MainClass:
  private field a int;
  function main() returns int:
    a = 1;
    while( a > 2 ) begin
      print( a + 1 );
      a = a + 1;
    end
    return 0;
  end
end
```

۲-۱. قواعد کلی نحو

زبان Moola به بزرگ و کوچک بودن حروف حساس است. در این زبان، وجود کاراکترهای Space ، Tab و Newline ، تاثیری در خروجی برنامه ندارند. جزئیات مربوط به Scope ها و خطوط برنامه در ادامه بیشتر توضیح داده خواهند شد.

۲-۲. کامنت‌ها

در زبان Moola دو نوع کامنت می‌توان داشت :

- کامنت تک خطی :
تمامی حروف بعد از // تا انتهای خط جزو کامنت تک خطی می‌باشند.
- کامنت چند خطی :
تمامی حروف بعد از /* تا زمانی که */ دیده شود جزو کامنت چند خطی می‌باشند .
یک نمونه از استفاده از کامنت ها در تکه کد زیر آمده است :

```
entry class MyClass:
  function main() returns int:
    //single-line comment

    /*
     multi-line comment
     multi-line comment
    */
    return 0;
  end
end
```

لازم به ذکر است که در زبان Moola کامنت های چند خطی ساختار یافته و تو در تو نداریم . به مثال زیر دقت کنید :

```
/* open 1
/*
    close2 which is end of multiline comment*/
*/ // close1 which is not a close for first open right now
```

۲-۳. قواعد نام‌گذاری کلاس‌ها، متدها و متغیرها

اسامی انتخابی برای نام‌گذاری کلاس‌ها، متدها و متغیرها باید از قواعد زیر پیروی کنند:

- تنها از کاراکترهای `a..z`، `A..Z`، `-` و ارقام تشکیل شده باشند.
- با رقم شروع نشوند.
- معادل کلیدواژه‌ها نباشند. در جدول زیر تمامی کلیدواژه‌های زبان Moola آمده‌است:

bool	string	int	class	function
if	print	private	field	self
false	true	while	else	new
return	elif	returns	break	continue
entry	begin	end	public	var
inherits				

۳. تعریف کلاس

هر کلاسی می‌تواند از حداکثر یک کلاس دیگر ارث‌بری کند (با استفاده از کلید واژه `inherits`) و از فیلدها و متدهای پدرش استفاده کند. این متدها و فیلدها می‌توانند `public` و یا `private`^۱ باشند. کلاس‌ها می‌توانند یک یا چند فیلد و متد داشته باشند. نام هر کلاس نیز در یک برنامه یکتاست. یک مثال از تعریف یک کلاس در تکه کد زیر آمده است :

```
class MyClass inherits MySecondClass:
    public field publicVar int;
    private field privateVar int;
    public function publicMethod( a: int ) returns int:
        print( "this method is public" );
        return 0;
    end
    private function privateMethod( b: int ) returns int:
        print( "this method is private" );
        return 0;
    end
end

entry class MySecondClass:
    public function main() returns int:
        print( "this method is main which is public" );
        return 0;
    end
end
```

۳-۱. گونه^۲ پیش فرض Any

همه ی کلاس های داخل یک برنامه از زبان Moola زیرگونه ی این گونه می باشند .

۳-۲. کلاس entry

این کلاس مانند تمام کلاس های دیگر است ، با این تفاوت که این کلاس یا یکی از پدر هایش باید حداقل یک متد `main` داشته باشد که `public` است و مقدار بازگشتی آن از گونه ی `int` باشد و هیچ پارامتر ورودی نیز نباید داشته باشد. اجرای یک برنامه در زبان Moola از متد `main` این کلاس آغاز می شود . توجه داشته باشید که در این زبان فقط یک کلاس `entry` باید در برنامه موجود باشد ، در غیر این صورت باید خطای زمان کامپایل به کاربر داده شود. یک مثال از کلاس `entry` به مانند صفحه ی بعد است:

^۱ در این زبان `private` به مانند `protected` در C++ می باشد ، یعنی همان کلاس و زیر کلاس های یک کلاس به اینگونه متد ها و فیلد ها دسترسی دارند و سایر کلاس ها نمیتوانند به آنها دسترسی پیدا کنند .

^۲ Type

```

class YourClass:
    private field myVar1 int;
end

entry class MyClass inherits YourClass :
    public field myVar int;

    public function main() returns int:
        print( "hello my beautiful language" );
        return 0;
    end

    private function myMethod() returns int:
        print( "hello by beautiful language" );
        return 0;
    end
end

```

۴. تعریف متد

همانطور که گفته شد ، یک کلاس میتواند چند متد داشته باشد که این متد ها می توانند public و یا private باشند. متد های کلاس در زبان Moola باید حتما مقدار بازگشتی داشته باشند و گونه ی بازگشتی آن نیز باید ذکر شود ، ضمن آنکه نام هر متد در یک کلاس یکتاست (یعنی نمیتوان در یک کلاس دو متد با یک نام به صورت صریح داشت). تعریف یک متد به صورت زیر انجام می شود (لازم به ذکر است که اگر access modifier برای یک متد ذکر نشود ، آن متد به صورت پیش فرض public است):

```

access_modifier function method( a: type , b: type, c: type , d: type ) returns type:
    // body
end

```

۵. فراخوانی متد

یک مثال از فراخوانی متد ها در تکه کد زیر آمده است :

```
entry class MyMain:
  function main() returns int:
    return new MyMain().func( 1 , new MyMain() , "hello" );
  end
  function func( first: int , second: MyMain , third: string ) returns int:
    print( "hello" );
    return 0;
  end
end
```

در زبان Moola در همه ی کلاس ها می توان به متدهای public شی های از کلاس های دیگر را می توان فراخوانی کرد ، اما متد های private یک شی را فقط در متد های همان شی می توان فراخوانی کرد. به مثال زیر دقت کنید:

```
entry class MainClass:
  public function main() returns int:
    print( "main" );
    print( new MainClass().main() ); //this is legal , calling public method of an object
    print( new MainClass2().privateMethod() ); // this is illegal, you cannot access private method of any object in this lang
    print( new MainClass().privateMethod() ); // this is illegal, you cannot access private method of any object in this lang
    return 0;
  end
  private function privateMethod() returns int:
    print( "private method" );
    return 0;
  end
end

class MainClass2:
  private function privateMethod() returns int:
    print( "private method" );
    return 0;
  end
end
```

توجه داشته باشید که فراخوانی متد ها یک Expression است (تفاوت Statement با Expression در آن است که Statement یک خط قابل اجرای برنامه است ولی Expression یک خط قابل اجرا در برنامه ی سطح بالا نیست با اینکه مقدار بازگشتی دارد) ، در فراخوانی متد ها ، ارسال پارامتر ها by value انجام می شود ، یعنی این که به جای آدرس یک پارامتر ، مقدار آن برای متد ارسال می شود.

۶. کلیدواژه self

کلیدواژه self به کلاسی که در آن قرار داریم اشاره می‌کند که به وسیله ی آن میتوان به متد یا فیلد یک کلاس دسترسی پیدا کرد ، ضمن آنکه در بدنه یک متد از یک کلاس می توان یک متد یا فیلد از همان کلاس را بدون آوردن کلید واژه ی self فراخوانی کرد . به مثال زیر دقت کنید:

```
print(self.sayHello()); // ok
print(sayHello()); /* this print and the print in previous line have the same
functionality */
print(self.myVar);
print(myVar); /* this line and previous line have same functionality
, assume that myVar is not defined in local scopes */
```

۷. انواع داده

در زبان Moola ، سه گونه پایه string ، bool و int وجود دارند. علاوه بر آن‌ها، هر متغیر می‌تواند از جنس یکی از کلاس‌هایی باشد که در برنامه تعریف شده‌است. در این زبان، یک نوع آرایه نیز تعریف شده است. این آرایه، یک بعدی و میتواند از هر گونه ای باشد. گونه آن به صورت [type] می‌باشد. به طور خلاصه گونه های موجود در این زبان در جدول زیر آمده است:

int
string
bool
type[ ]
Class

۸. متغیرها

در زبان Moola میتوان دو نوع متغیر داشت :

۸-۱. متغیرهای محلی :

تعریف متغیرهای محلی (شامل متغیرهای داخل متد ها و بلاک ها و پارامترهای متد ها) به صورت زیر انجام میشود (غیر از پارامترهای متد ها که نحوه ی تعریف آنها در بخش ۴ توضیح داده شده است) :

```
var variable1 = expr , variable2 = expr2 , ... ;
```

گونه ی متغیر محلی که تعریف می شود ، گونه ی مقدار اولیه ی همان متغیر است ، توجه داشته باشید یک متغیر محلی حتما باید در هنگام تعریف مقدار دهی شود ، در غیر این صورت خطای زمان کامپایل خواهیم داشت . متغیرهای محلی در هر کجای یک متد یا یک بلاک میتوانند تعریف شوند ، ضمن آنکه همان طور که مثال بالا مشاهده می شود ، چند متغیر محلی می توانند با هم در یک خط تعریف شوند.

۸-۲. متغیرهای اشیا (فیلد ها) :

فیلدهایی که در کلاس ها تعریف می شوند نوع دیگری از متغیرها هستند که هر شی از یک کلاس یک کپی از آن برای خود دارد . تعریف فیلد ها در زبان Moola به صورت زیر انجام می شود (توجه داشته باشید که میتوان تعریف چند فیلد با گونه و access modifier یکسان را در یک خط انجام داد ، ضمن آنکه اگر access modifier در این تعریف ذکر نشود ، آن فیلدها به صورت پیش فرض private محسوب می شوند) :

```
access_modifier field field1 , field2 , ... type;
```

قوانین دسترسی به فیلدهای یک شی از یک کلاس نیز همانند فراخوانی متدها می باشد . ضمن آنکه در زبان Moola نمی توان فیلد ها را در زمان تعریف مقدار دهی اولیه نمود و اینکه می توان تعریف فیلد ها را در هر خط از یک کلاس انجام داد. نحوه ی دسترسی به یک فیلد از یک شی از یک کلاس همانند زبان C++ می باشد .

در زبان Moola در صورتی که به متغیری مقداری نسبت داده نشود، مقدار آن برابر با مقدار پیش فرض گونه خود در نظر گرفته می شود. مقادیر پیش فرض گونه های مختلف در جدول زیر آمده است:

گونه	مقدار پیش فرض
int	0
bool	false
string	""

در صورتی که متغیر از جنس یک کلاس یا آرایه باشد، مقدار اولیه ندارد و در صورت استفاده، باید خطای مناسب به کاربر داده شود.

در این زبان، گونه های string ، int و bool از نوع primitive هستند (خود مقادیر در آن ها ذخیره می شوند نه آدرس به خانه ای از حافظه) و گونه های دیگر، از نوع non-primitive هستند و در آن ها آدرس به خانه ای از حافظه وجود دارد. پس از تعریف متغیری از جنس آرایه و یا کلاس، باید با استفاده از کلیدواژه new باید آن را instantiate کرد که یک نمونه از آن در تکه کد زیر آمده است :

```
variable = new int[10];  
variable = new ClassName();
```

لازم به ذکر است که اندازه ی یک آرایه نمی تواند صفر یا عددی منفی باشد. تعریف متغیرها میتواند در هر کجای یک Scope (غیر از بیرونی ترین Scope که Scope کلاس هاست) انجام شود .

۹. عملگرها

عملگرها در زبان Moola به چهار دسته‌ی عملگرهای حسابی، مقایسه‌ای، منطقی، عملگر تخصیص تقسیم می‌شوند.

۹-۱. عملگرهای حسابی

این دسته از عملگرها تنها روی اعداد عمل می‌کنند، لیست این عملگرها در جدول زیر آمده است. در مثال‌های استفاده شده A برابر 20 و B را برابر 10 در نظر بگیرید:

عملگر	شرکت‌پذیری	توضیح	مثال
+	چپ	جمع	$A+B=30$
-	چپ	تفریق	$A-B=10$
*	چپ	ضرب	$A*B=200$
/	چپ	تقسیم	$A/B=2$ $B/A=0$
-	راست	منفی تک عملوندی	$-A=-20$
%	چپ	باقیمانده	$A \% B = 0$

۹-۲. عملگرهای مقایسه‌ای

این عملگرها وظیفه‌ی مقایسه را دارند، پس نتیجه‌ی آن‌ها باید مقدار صحیح یا غلط (true, false) باشد. با این حساب خروجی این عملگرها یک Boolean است. توجه داشته باشید که عملوند عملگرهای < و > تنها از جنس عدد صحیح هستند. همچنین برای عملگرهای == و < نیز باید گونه‌ی عملوندها یکسان باشند و در صورت آرایه بودن، اندازه‌ی آن‌ها نیز برابر باشد؛ در غیر اینصورت باید خطای زمان اجرا گرفته شود.

لیست عملگرهای مقایسه‌ای در جدول صفحه‌ی بعد آمده است. در مثال‌های استفاده شده مقدار A را برابر 20 و مقدار B را برابر 10 بگیرید:

عملگر	شرکت پذیری	توضیح	مثال
==	چپ	تساوی	$(A == B) = \text{false}$
< >	چپ	عدم تساوی	$(A < > B) = \text{true}$
<	چپ	کوچکتر	$(A < B) = \text{false}$
>	چپ	بزرگتر	$(A > B) = \text{true}$

۹-۳. عملگرهای منطقی

در زبان Moola عملیات منطقی تنها روی نوع داده‌ی Boolean قابل اعمال است. این عملگرها در جدول زیر لیست شده‌اند. در مثال‌های استفاده شده A را برابر true و B را برابر false در نظر بگیرید:

عملگر	شرکت پذیری	توضیح	مثال
&&	چپ	عطف منطقی	$(A \&\& B) = \text{false}$
	چپ	فصل منطقی	$(A B) = \text{true}$
!	راست	نقیض منطقی	$(!A) = \text{false}$

توجه داشته باشید که محاسبه‌ی عبارات منطقی در زبان Moola به صورت short-circuit انجام می‌شود، به این مفهوم که اگر یک جزء از عبارت نتیجه‌ی کل عبارت را معلوم کند، دیگر باقیمانده‌ی عبارت محاسبه نمی‌شود، مثلاً در مثال بالا در $A || B$ ، عبارت A به تنهایی نتیجه‌ی عبارت در برگزیده‌اش را مشخص میکند و دیگر نیازی به محاسبه‌ی عبارت B نیست.

۹-۴. عملگر تخصیص

این عملگر که به صورت = نمایش داده می شود وظیفه ی تخصیص را بر عهده دارد. عملگر تخصیص مقدار عملوند سمت راست را به عملوند سمت چپ اختصاص می دهد (برای آرایه ها مقدار تک تک عناصر عملوند سمت راست به عناصر متناظر سمت چپ تخصیص می یابد). مقدار خروجی این عملگر برابر با مقدار تخصیص داده شده به عملوند سمت چپ آن است. توجه داشته باشید که تخصیص فقط میتواند Statement باشد.

لازم به ذکر است که عملوند سمت چپ باید حتماً از نوع Ivalue باشد. مفهوم Ivalue و rvalue در زبان Moola مشابه زبان Java است. عبارات Ivalue عباراتی هستند که به یک مکان در حافظه اشاره می کنند، در مقابل عبارات rvalue به مکان خاصی در حافظه اشاره نمی کنند و صرفاً یک عبارت دارای مقدار هستند. به عنوان مثال یک متغیر یک عبارت Ivalue است اما عبارت 30+10 یک عبارت rvalue محسوب می شود. در زبان Moola عبارات rvalue تنها می توانند سمت راست عملگر تخصیص قرار بگیرند.

۹-۵. عملگرهای افزایش و کاهش

این عملگرها روی مقادیر Ivalue از گونه عدد صحیح عمل می کنند ، وظیفه ی این دو عملگر ، افزایش یا کاهش عملوند شان به اندازه ی ۱ واحد می باشد ، اما بعد از اجرای تمام این عملگرها مقدار عملوند داده شده ، کاهش یا افزایش یافته است . توجه داشته باشید که این عبارات فقط می توانند Statement باشند ، یعنی اینکه میتوانند در یک خط جدای برنامه ظاهر شوند و قابل اجرا هستند ولی مقدار بازگشتی ندارند . این عملگرها در جدول زیر آمده اند ، فرض کنید A یک Ivalue Expression است که مقدار اولیه اش ۴ است :

توضیح	مثال
افزایش پسوندی	A++ (A becomes 5 after this operation)
کاهش پسوندی	A-- (A becomes 3 after this operation)

۹-۶. اولویت عملگرها

اولویت عملگرها طبق جدول زیر است (اولویت ها از بالا به پایین کاهش می یابد) :

اولویت	دسته	عملگرها	شرکت پذیری
۱	پرانتز	()	چپ
۲	دسترسی به عناصر آرایه دسترسی به فیلد فراخوانی متد یک شی	. []	چپ
۳	تک عملوندی افزایش یا کاهش پیشوندی	- !	راست
۴	ضرب ، تقسیم و باقیمانده	/*%	چپ
۵	جمع و تفریق	+-	چپ
۶	رابطه ای	< >	چپ
۷	مقایسه ای تساوی	< > ==	چپ
۸	عطف منطقی	&&	چپ
۹	فصل منطقی		چپ
۱۰	تخصیص	=	راست
۱۱	کاما(ورودی متدها)	,	چپ به راست

۱۰. ساختار تصمیم گیری

در زبان Moola تنها ساختار تصمیم گیری، ساختار شرطی است که شامل یک `if` ، چند `elif` بعد از آن و در نهایت یک `else` است . یک نمونه از استفاده آن به صورت زیر است :

```
if(a == 2)
    b = 2;
elif( a > 3 )
    b = 3;
elif( a == 3 )
    b = 6;
else
    b = 4;
```

همچنین ساختار `if` می تواند بدون `else` و یا `elif` استفاده گردد.

۱۱. ساختار تکرار

تنها ساختار تکرار در این زبان `while` می باشد، که یک `expression` با گونه `Bool` را می گیرد و تا زمانی که مقدار آن برابر `true` باشد، حلقه را تکرار می کند.

۱-۱۱. دستور `break`

این دستور فقط در ساختار حلقه قابل استفاده است . با رسیدن اجرای برنامه به این دستور ، برنامه از ساختار `while` خارج میشود و به اجرای `Statement` بعدی در برنامه می پردازد.

۲-۱۱. دستور `continue`

این دستور نیز همانند دستور `break` فقط در ساختار تکرار قابل استفاده است . با رسیدن اجرای برنامه به این دستور ، کنترل برنامه به اجرای دوباره حلقه تغییر میکند .

مثال صفحه ی بعد نحوه ی استفاده از این ساختار را نشان می دهد:

```

while(a <> 0) begin
    a = a - 1;
    if( a > 2 ) begin
        a = a + 2;
        break;
    end
    elif( a == 2 )
        continue;
    else
        a = a + 1;
end

```

۱۲. بلاک

بلاک دنباله ای از Statement ها می باشد که ابتدا و انتهای آن با کلمات کلیدی begin و end مشخص می شود ، یعنی به صورت زیر :

```

begin
    // statements
end

```

۱۳. قوانین Scope ها

۱۳-۱. Scope های موجود در زبان

به طور کلی در زبان Moola موارد زیر در اسکوپ جدیدی قرار دارند:

- ۱- خطوط کد داخل یک کلاس.
- ۲- پارامترها و خطوط کد داخل یک متد.
- ۳- خطوط داخل یک بلاک.
- ۴- خطوط داخل حلقه و ساختار شرطی.

۱۳-۲. قوانین Scope ها

نکات زیر در مورد Scope ها وجود دارد:

- ❖ تعریف کلاس‌ها در بیرونی‌ترین Scope است.
- ❖ نام هر متغیر در یک Scope یکتاست اما می‌توان در Scope‌های درونی‌تر از نام متغیرهای بیرونی استفاده کرد و یا متغیری با همان نام در Scope‌های درونی تعریف کرد. یک Scope، نزدیک‌ترین تعریف متغیرها به خودش را می‌بیند یعنی به طور مثال در کد زیر، a در خط مشخص شده با کامنت یک متغیر از گونه bool می‌باشد:

```
var a = 2;
begin
  var a = true;
  var b = a; // for this scope , a is of type bool
end
```

- ❖ متغیرهایی که داخل یک Scope تعریف می‌شوند در Scope‌های بیرون آن دسترسی‌پذیر نیستند و صرفاً در Scope‌های درون آن قابل دسترسی هستند، اما اگر در یک Scope به متغیری دسترسی پیدا می‌کنیم که محلی است حتماً باید قبل از استفاده، آن متغیر تعریف شده باشد، در غیر این صورت، خطا خواهیم داشت. برای مثال در کد زیر یک خطا داریم:

```
entry class MyClass:
  function main() returns int:
    begin
      c = b + 1; // this line has illegal use of b , because b is defined after entering this scope
    end
  var b = 2;
  return 0;
end
end
```

- ❖ فیلد‌های یک کلاس در کلاس‌های فرزند، نمی‌توانند دوباره به عنوان فیلد کلاس فرزند تعریف شوند، یعنی در کد زیر خطا خواهیم داشت:

۱۳-۳. قوانین خطوط برنامه

قوانین خطوط زبان Moola مشابه زبان Java می‌باشد. تنها نکته قابل‌توجه این است که تمامی دستورات، در انتهای خود یک کاراکتر ; دارند.

۱۴. توابع و فیلدهای پیش فرض

در زبان Moola تنها یک تابع پیش فرض وجود دارد و آن، تابع `print` است.

۱۴-۱. تابع `print`

این تابع به صورت ضمنی تعریف شده است و می تواند یک آرایه از `int` (با هر طولی) و یا یک مقدار `int` یا `string` دریافت کند و آن را در کنسول چاپ کند. نمونه ای از این دستور به صورت زیر است (دقت داشته باشید که این دستور بعد از چاپ ورودی داده شده یک `newline` نیز چاپ میکند):

```
print("viva Toorla!");
```

۱۴-۲. فیلد `length`

این فیلد تنها برای آرایه ها تعریف می شود و طول یک آرایه را بازمی گرداند. به عنوان مثال:

```
arr = new int[666];  
print(arr.length); // the output is 666
```

۱۵. دستور `return`

از این دستور برای بازگشت از متد استفاده می شود که میتواند در هر کجای متد استفاده شود و باید همراه با یک عبارت بازگشتی باشد و باید حداقل یک دستور `return` با عبارت بازگشتی در بدنه ی غیر شرطی یا شرطی (در صورتی که حتما `else` داشته باشیم و تمام حالت های مختلف دستور شرطی حداقل دارای یک `return` باشد) یا غیر حلقه ای متد داشته باشیم . نحوه ی استفاده از این دستور به شکل زیر می باشد :

```
return expression; //return statement
```